

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. ožujka 2023. uputio Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Slovačka) – BONUL s.r.o./Výbor Národnej rady Slovenskej republiky na preskúvanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu**

**(Predmet C-185/23, BONUL)**

(2023/C 252/17)

*Jezik postupka: slovački*

**Sud koji je uputio zahtjev**

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky

**Stranke glavnog postupka**

Tužitelj: BONUL s.r.o.

Tuženik: Výbor Národnej rady Slovenskej republiky na preskúvanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu

**Prethodna pitanja**

1. Treba li članak 51. stavak 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da država članica provodi pravo Unije u situaciji u kojoj sud te države članice ocjenjuje zakonitost odluke posebnog odbora parlamenta te države koji je kao drugostupanjsko tijelo potvrdio upravnu odluku nacionalnog sigurnosnog tijela na temelju koje je pravnoj osobi poništeno (povučeno)

— najprije uvjerenje o sigurnosnoj provjeri pravne osobe za pristup klasificiranim podacima u skladu s nacionalnim pravom,

a istodobno i isključivo zbog poništavanja tog uvjerenja i

— uvjerenje o sigurnosnoj provjeri pravne osobe koje je izdano toj pravnoj osobi u svrhu pristupa klasificiranim podacima sa stupnjem tajnosti „SECRET UE/EU SECRET” u smislu članka 11. Odluke Vijeća od 23. rujna 2013. o sigurnosnim propisima za zaštitu klasificiranih podataka EU-a (2013/488/EU <sup>(1)</sup>) i Priloga V. toj odluci u verziji koja je na snazi?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje,

treba li članak 47. stavke 1. i 2. Povelje tumačiti na način da mu se protive nacionalni pravni propisi i praksa prema kojima

(a) se u odluci nacionalnog sigurnosnog tijela o poništavanju (povlačenju) navedenih uvjerenja ne navode klasificirani podaci na temelju kojih je to tijelo zaključilo da su ispunjeni uvjeti za njihovo poništavanje (povlačenje), a navodi se samo upućivanje na odgovarajući dokument u spisima tog tijela koji sadržava te klasificirane podatke,

(b) zainteresirana pravna osoba nema pristup spisima nacionalnog sigurnosnog tijela i pojedinačnim dokumentima koji sadržavaju klasificirane podatke na temelju kojih je to tijelo zaključilo o opravdanosti poništavanja (povlačenja) navedenih uvjerenja,

(c) pristup tim spisima i dokumentima može dobiti odvjetnik zainteresirane pravne osobe, ali isključivo uz pristanak voditelja nacionalnog sigurnosnog tijela, eventualno uz suglasnost drugog tijela koje je podnijelo te dokumente nacionalnog sigurnosnog tijela, ali čak i nakon što dobije takav pristup dužan je poštovati povjerljivost sadržaja spisa i tih dokumenata,

(d) pristup tim spisima i dokumentima u cijelosti ima samo sud koji ocjenjuje zakonitost odluke opisane u prvom pitanju?

3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje,

treba li članak 47. stavke 1. i 2. Povelje tumačiti na način da se njime izravno omogućuje (eventualno nalaže) sudu koji ocjenjuje zakonitost odluke opisane u prvom pitanju da ne primjenjuje pravne propise i praksu opisanu u drugom pitanju i dodijeli zainteresiranoj pravnoj osobi ili njezinu odvjetniku pristup spisima nacionalnog sigurnosnog tijela, eventualno dokumentima koji sadržavaju klasificirane podatke, ako taj sud to smatra potrebnim kako bi osigurao pravo na djelotvoran pravni lijek i kontradiktorni postupak?

4. U slučaju potvrdnog odgovora na treće pitanje,

treba li članak 51. stavke 1. i 2. Povelje tumačiti na način da se ovlast suda za dodjelu pristupa spisima, eventualno dokumentima u smislu trećeg pitanja odnosi

— samo na dijelove spisa ili dokumenata koji sadržavaju podatke ključne za ocjenu gospodarske sigurnosti u smislu članka 11. Odluke Vijeća 2013/488/EU i Priloga V. toj odluci

ili

— i na one dijelove spisa ili dokumenata koji sadržavaju podatke ključne isključivo za ocjenu gospodarske sigurnosti u smislu nacionalnog prava, odnosno u opsegu većem od zahtjeva predviđenih Odlukom Vijeća 2013/488/EU?

---

(<sup>1</sup>) Odluka Vijeća od 23. rujna 2013. o sigurnosnim propisima za zaštitu klasificiranih podataka EU-a (SL 2013., L 274, str. 1.).

---

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. veljače 2023. uputio Tribunal Judiciaire de Paris (Francuska) –  
Le Procureur de la République de Paris/VGG AG i dr.**

**(Predmet C-190/23, VGG)**

(2023/C 252/18)

*Jezik postupka: francuski*

**Sud koji je uputio zahtjev**

Tribunal Judiciaire de Paris

**Stranke glavnog postupka**

Tužitelj: Le Procureur de la République de Paris

Tuženici: VGG AG, VGG Entertainment Inc., Dan A., SAS M. Trade, SASU D., SAS T. Logistique, Arthur C., SAS S., Grégory B., David C., David M., IE, CID

**Prethodna pitanja**

1. Treba li članak 56. UFEU-a tumačiti na način da omogućuje nacionalnim tijelima da primijene zakonodavstvo koje proizlazi iz članka 1. francuskog Zakona od 27. lipnja 1919. o suzbijanju nezakonite trgovine ulaznicama za kazališne predstave i članka 313-6-2 Kaznenog zakonika uvedenog Zakonom od 12. ožujka 2012., u dijelu u kojem te odredbe, uz određene iznimke, dovode do zabrane preprodaje ili pomoći u preprodaji ulaznica kupljenih na prvom tržištu između europskih fizičkih ili pravnih osoba koje se nalaze u dvjema različitim državama članicama?
2. Treba li članke 56. i 52. UFEU-a kao i važne zahtjeve u općem interesu na koje se odnose, tumačiti na način da omogućuju nacionalnim tijelima da na temelju zakonodavstva proizašlog iz članka 1. francuskog Zakona od 27. lipnja 1919. o suzbijanju nezakonite trgovine ulaznicama za kazališne predstave i članka 313-6-2 Kaznenog zakonika uvedenog Zakonom od 12. ožujka 2012. opravdaju ograničenja kojima se ne čini moguće učinkovito zaštititi navedene ciljeve, kao što su zaštita javnog reda i zaštita potrošača, ili koja su neproporcionalna s obzirom na alternativne mjere koje bi se moglo predvidjeti?